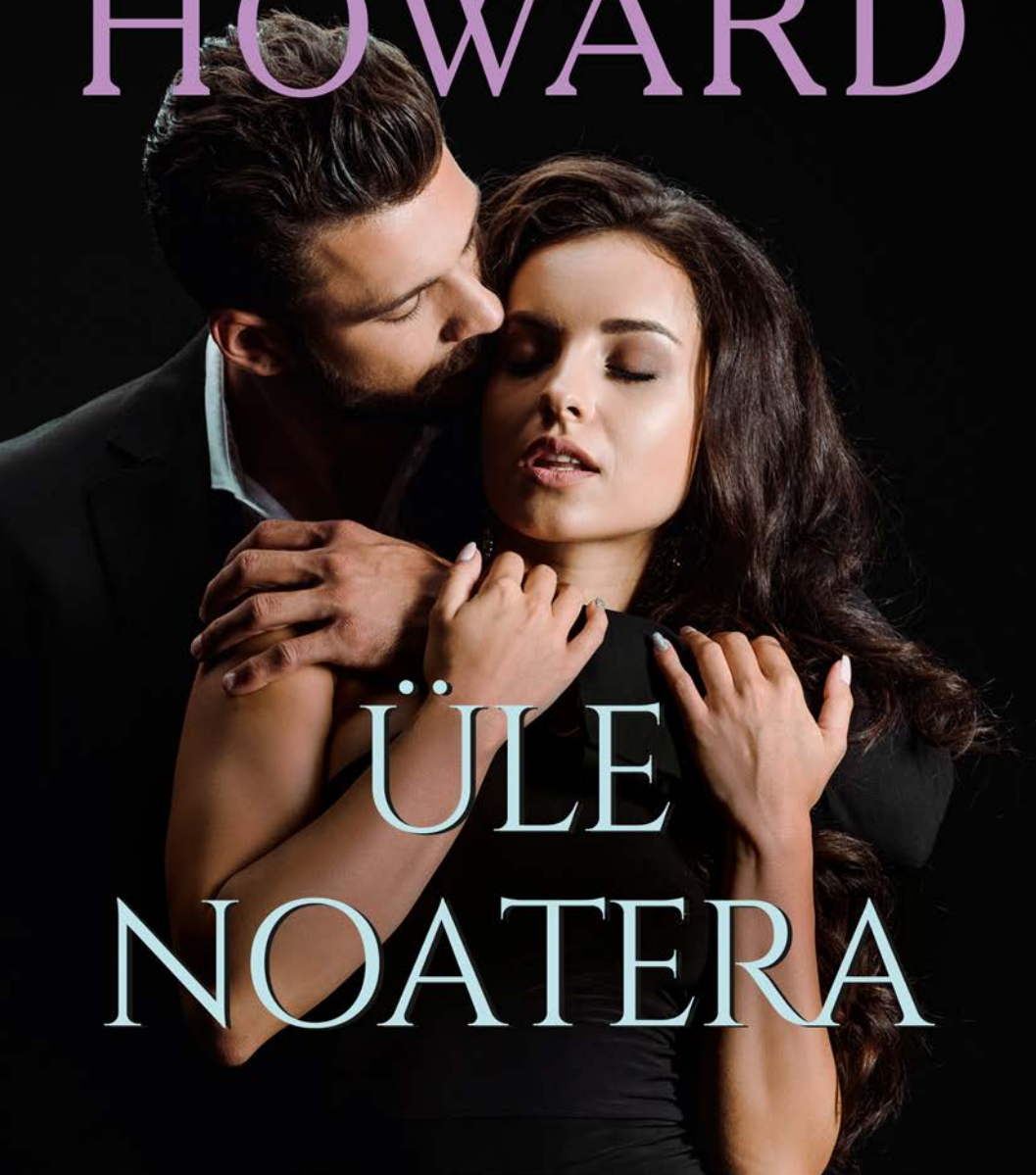

NEW YORK TIMES BESTSELLERITE AUTOR

LINDA HOWARD

ÜLE NOATERA

Originaali tiitel:
Linda Howard
The Cutting Edge
2013

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ruth Vestel
Toimetanud Stella Sägi
Korrektoori lugenud Inna Viires

Copyright © 1985 by Linda Howington
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2021.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D05397421
ISBN 978-9949-82-761-9

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Esimene peatükk

„See,“ ütles Brett Rutland vaikselt ja tunnustavalt, „peaks
„Solema seadusega keelatud.“

Evan Brady oli samuti vaadanud noort naist, kes oli neist äsja möödunud ja tal ei jäänud muud üle kui nõustuda. Ta oli olnud Los Angelese kontoris nädala ja näinud naist mitu korda. „Pead järjekorda võtma nagu meie kõik,“ soovitas ta kuivalt. „Tema seltsielu teeks iga Philadelphia debütandi näost roheliseks.“

Bretti suule ilmus külm ja kalk naeratus. „Vabandust. Arvan, et trügin vahele ja lähen järjekorra etteotsa.“

Evan oli veidi üllatunud, sest ei teadnud ühtki varasemat juhtumit, et Brett oleks end kellegagi firmast sidunud, ja tõttõelda oli ta ainult naljatanud. Samas, kui mees nägi Teresa Conwayd, kippusid kõik kained kaalutlused ununema. Evan kehitas õlgu. „Ta ei näe välja nagu tüüpiline raamatupidaja, eks?“

Brett vaatas tumesiniste silmadega talle läbitungivalt otsa. „Raamatupidaja?“

„Ja neetult hea. Ilmselt arvati ta automaatselt kahtlusalu-seks.“

Brett noogutas, pööras pilgu taas naise saledale seljale ning jälgis, kuni too lifti astus ning silmist kadus. Nad uurisid Evaniga salaja kahtlast puudujäägi juhtumit, mis oli selgunud Carter-Marshall Groupi korporatsiooni tiiva alla kuuluva Carter Engineeringi Los Angelese kontori siseauditi käigus. Kui Joshua Carter oli kuulnud võimalikust raha kõrvaldamisest baasettevõttes, oli ta olnud tulivihane, ja kuigi mees lähenes seitsmekümnendale eluaastale, oli ta raev klass omaette. Keegi ei varastanud Joshua Carterilt ega pääsenud ainult vallandamise ja laksuga näppude pihta! See näitaks tema firmat avalikkuses halvas valguses, ja firma maine oli ainus, millest Carter hoolis.

Brett jagas Joshua Carteriga sama kalki küünilist suhtumist varga vastu. Ta oli edu nimel liiga kõvasti töötanud, et tunda midagi muud kui põlgust inimese vastu, kes üritas minna kergemat teed ja varastada teiste töö vilju. See võib võtta veidi aega, aga tema ja Evan leiavad varga ning olukorra lahendus paneb kõik teised Carter Engineeringi töötajad järele mõtlema, kas ikka tasub kas või pastapliiatsit töölt koju kaasa võtta.

Digivarast, kes tõepoolelt tunneb arvuteid, oli tõeliselt raske kindlaks teha, aga Brett usaldas jäägitult Evani osavust. Ühendriikides oli vähe neid, kes küüniksid arvutioskuses Evani tasemele. Kui Evan töötab tehnika poolel ja Brett inimestega, lahendavad nad juhtumi, enne kui varas arugi saab, mis teda ees ootab. Nende Los Angeleses viibimise kattevarjuks oli lugu, et nad uurivad siin kaalumisel oleva

uue arvutisüsteemi sobivust. Evan oskab seda õigustust lõp-
matuseni venitada.

Brett hõõrus mõtlikult lõuga. „Kas sa tema nime tead?“
küsis ta Evanilt peaaegu hajameelselt.

„Kõik mehed majas teavad tema nime,“ vastas Evan
muiates. „Teresa Conway, aga kõik kutsuvad teda Tessaks.
Ta pole abielus. Ma... ee... nõudsin ta isikutoimikut.“

„Kas see on põnev lugemismaterjal?“

„Sõltub, mida sa sealt otsid. Aga esmapilgul pole tal kapis
ühtki luukeret.“

„Arvan, et ühitan töö ja lõbu ning kutsun preili Conway
õhtusöögile,“ venitas Brett. „Pumpan temalt kogu osa-
konna kohta käiva teabe välja. Võib-olla teab ta kedagi, kes
on rahalistes raskustes või on märganud kellegi äkilist rik-
kust.“

„Vihkan, et pead nii kõvasti tööd rügama.“ Evan kergi-
tas pilklikult kulmu. „Teen sinu asemel õhtuse töö ära, nii et
saad öösel korralikult välja puhata.“

Brett teatas Evanile hämmastavalt mahlakate sõnadega,
kuhu too võib ettepaneku pista, ja Evan naeratas. Evan oli
kõhn, tumedapäine ja elujõuline, ning ta polnud kunagi
naiste seltskonna puudumise all kannatanud. Ilmselt oleks
ta enne lähetuse lõppu Tessa Conway ise välja kutsunud, aga
tal oli liiga palju tööd ja nüüd astus esile Brett, mis tähen-
das, et ühelgi teisel mehel pole võimalust, enne kui Brett
otsustab Tessa juurest minema kõndida. Naised ei öelnud
Brett Rutlandile ära. Brettist õhkus loomupärast seksuaal-
sust, haruldast nõudlikku mehelikkust, mis tõmbas naisi
nagu ööliblikaid küünlaleegi poole, aga ta lihahimu oli aju
jäise kontrolli all. Evan polnud kunagi kohanud meest, kellel
oleks raudsem enesevalitsus kui Brett Rutlandil.

Joshua Carter poleks saanud siiasaatmiseks teha paremat valikut kui Brett, kes oli jahe, valvas ega sidunud end kellegagi emotsionaalselt. Evan oli kuulnud räägitavat, et Brettile ei lähe ükski inimene korda, ja aeg-ajalt oli ta mõelnud, et juttudel võib tõi taga olla. Brett ei lasknud tunnetel ja emotsioonidel mõttetööd segada. Tal oli endassetõmbunud iseloom ja ta varjas hästi oma mõtteid, kuigi enamasti teised seda isegi ei taibanud, sest ta oskas inimestega ümber käia ja neid oma tahtele allutada.

„Kui tuleme lõunalt tagasi, tahan tema toimikut lugeda,“ ütles Brett. Ta meressinistes silmades oli otsusekindel pilk ja hetkeks oli Evanil Tessa Conwayst kahju: naisel polnud võimalustki.

Kui Tessa pärast lõunapausi taas majja sisenes, naeratas ta sissepääsu valvavale turvamehele ning sai tasuks kõrvuni ulatava naeratus mehelt ja mühatuse Martha Billingsleylt, hüüdnimega Billie, kes töötas Carter Engineeringi palgaosakonnas ja oli Tessa südamesõbranna.

„Sa flirdid isegi surnud mehega,“ urises Billie.

„Ma ei flirdi,“ kaitses Tessa end heatujuliselt. „Pealegi on flirtimisel ja sõbralikkusel vahe.“

„Sinu puhul mitte. Sinu lähedal poevad kõik mehed majas kas või nahast välja.“

Tessa naeris ega võtnud Billie süüdistust tõsiselt. Ta flirtis, naeris ja aasis, aga tegi seda nii kerge südamega, et ta naer oli nakkav. Tessa meeldis peaaegu kõigile – ka naistele, sest hoolimata päikeselisest sarmist, mis tõmbas mehi ligi nagu magnetiga, polnud ta meestekütt. Tessa oli elavaloomuline ja alati esimene, keda peole kutsuti. Ta oli teravmeelne, aga

heasoovlik, mis pani teisi tema laisalt öeldud sõnade küljes rippuma ja peaaegu piinarikkalt ootama, millal ta iva juurde jõuab, ning naerma puhkema, kui ta viimaks kõik öeldud sai. Tessa venitav kõneviis oleks kõik juba mitu kuud tagasi hulluks ajanud, kui naise laulev hääldus poleks nende mõtteid sellelt kõrvale juhtinud. Tessa oli pärit Alabama lahe rannikult Mobile'ist, ja Billie oli juba ammu aru saanud, et on vaja maavärinat, et panna Tessat kiirustama. Õigupoolest oli veider, et sõbranna suutis töö juures nii palju korda saata, sest ta lähenes kõigele laisa rahuga ning ükskõik kui suur kriis osakonnas parajasti valitses, ei paistnud Tessa laskvat end kunagi sellest kõigutada ega rapsinud meeleheitlikult. Ta lihtsalt jalutas sellest läbi ja kõik tundus iseenesest paika minevat. See oli täielik müsteerium.

Naised astusid lifti ja ühinesid arvutigeeniuse Sammy Wallace'iga. Sammy oli pikk, kõhn, heledapäine ning hajevil, aga lahkete sinisilmadega jämeda raamiga prillide taga, mis rõhutasid ta geeniuse välimust veelgi. Sammy pani arvuti-klaviatuuri vaat et ooperit esitama, aga oli piinavalt häbelik. Tessa oli Sammy osas kaitsev, kuigi mees oli temast mõned aastad vanem, ja tervitas teda soojalt. Sellegipoolest Sammy punastas, millal iganes Tessa temaga rääkis, aga ta oli selgeks saanud, et lahkus naise silmis on ehtne, ning naeratas talle vastu. Sammy võis küll mõtetega arvuti juures olla, aga ta oli märganud, millise pilguga mehed Tessat vaatavad ning oli veidi uhke, et naine temaga alati rääkis.

„Kas täna malet õpime?“ küsis Tessa ja Sammy punastas isegi veidi rohkem, kui naine andis mõista, et peab tema seltsielu nii tihedaks, et vabu õhtuid tuleb harva ette. See meeldis Sammyle ja ta naeratas Tessale armsalt.

„Kuidas oleks homme õhtul?“

„Suurepärane!“ Tessa õnnistas mees helge naeratusega, rohelised silmad säramas. „Kas kell seitse sobib?“

„Muidugi. Kas tahad pokkerit ka mängida?“

„Sa ju tead, et ma ei ütle iial pokkerimängust ära.“ Tessa tegi Sammyle silma ja endalegi üllatuseks vastas mees talle samaga. Sammy õpetas Tessat malet mängima ja vastutasuks õpetas naine talle pokkerit. Sammy oli arvudes nii tugev, et tabas pokkeri põhimõtted ära kaugelt lihtsamalt kui Tessa malemängu. Tessa mängis malet hoogsalt ja elavalt, rõhudes rohkem vaistule kui strateegiale, ning sageli asetsesid tema malendid laual kaootiliselt, enne kui naine ära tabas, mis toimub, ja asus kuningat kaitsma. Teisalt oli ta pokkerimängus tugev. Talle meeldis mängu ehe põnevus, milles osavus ja vedamine olid omavahel põimunud.

Lift peatus järgmisel korrusel ja sisenes mitu meest. Tessa liikus tahapoole ja hoidis lifti käsipuust kinni, kui ukсед sulgusid ja lift jätkas teed üles. Tal vedas, et ta seda tegi, sest kui lift järgmisele korrusele jõudis, nõksatas kabiin tugevalt, enne kui võbinal peatus. Tessa ees seisnud Ted Baker kaotas tasakaalu ja vehkis meeleheitlikult, et kukkumist vältida. See õnnestus, aga mehe küünarnukk tabas Tessa põsesarna ja hoop oli nii tugev, et pani naise vankuma. Tessa selja taga seisnud mees haaras tal pihast, hoidis ära tema kukkumise ja kirus vaikselt.

Tessat löönud mees pööras ringi ja vabandas paljusõnaliselt. „See polnud sinu süü,“ üritas Tessa teda rahustada.

„Baker, kutsu remondimees, et ta lifti üle vaataks,“ käskis Tessat hoidev mees ja Baker pomises kähku nõusolevalt.

Tessa oli juba hoobi tagajärjel tekkinud kergest pearinglusest toibunud ja üritas teda hoidvast mehest eemale astuda, aga too hoidis kindlalt tal piha ümbert kinni. Billie trügis nende juurde, pilk murelik. „Tessa? Kas sinuga on kõik korras?“